

Waor of niet waor?

Dick van Bloemendaal, tekeningen Gerard Schut

Hele kleine verhaoltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaoltsjes die ik uut mun duum 'ezeugen het. Veur julie un vraag, mar veur mien un weet, welke wel of niet waor bin.

De postbode

As postbode kwam je vrogger de vreemdste dingen tegen die noen niet meer meugeluk bin umdat ut vak van postbode hele-

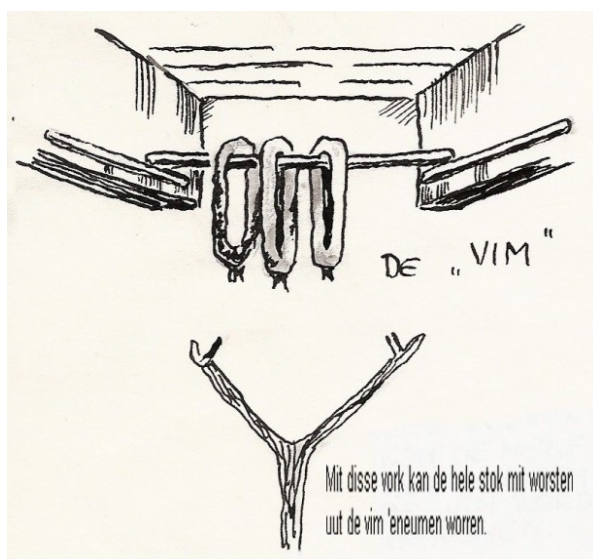
maol naor de mieter is 'ehulpen deur de overheid. De postbode mos vrogger in de buutenwieken niet alleen de post bezorgen mar ok postwissels verzilveren en poszegels verkopen en hie nam ok de te verzenden post mee naor ut postketoor, want

brevebussen waren dur mar weinug buutenof. Ik zal julie un paor verhaoltsjes vertellen wat twee postbodes in hun lange levensloop hen mee'emaakt.

Aort van Boeijen van de Postweg kwam us bie un boer die un rooie zaddoek um zun kop éknupt had en toen hie vreug wat of tur an de hand was vertelde de boer dat hie zo'n zeert in z'n bakkus had. "Doe die zaddoek mar van je kop of en doe je gapert mar us wagewied open zoda'k kieken kan wat of tur an de hand is". De boer doet dat en Aort kiekt in de geopende mond. "O, ik zie ut al, gao mar us un knieptang haolen"zeit Aort. Op de deel in un ouwe bak lag un knieptang, die hie an Aort gaf. Aort veegde um effe schoon langs zun broekspuup en zei toen "doe je ga-

pert mar los”, en mit un fikse ruk truk hie de zere kies dur uut. “Zo, noen effe goed speulen mit un beste slok ouwe klaore en margen he’je geen pien meer in je bakkus”zeit Aort. De volgende dag werd dur bie Aort thuus an de deur ‘ebeld en daor stungen twee jongetjes van de boer mit un pannetje eier en un zelf’ebakken krentemik. “As je blijft, dit is van de pesjent en zeeg mar dat hie nargus meer last van het”.

Zo komt Hein Garritsen vaak bie un boerderie waor hie altied un bak koffie kriegt en op un zaoterdagmargen kriegt hie dur un plak koek bie.

“Zéég vrouw” zeit Hein tegen de boerin “hei je un mesje vur me, dan snie ik disse plak deurmidden en bewaor de helft vur Leentje thuus, die is zo gek op disse koek”, waarop Hein un tweede plak kreeg vur Leentje. In de grote vakantie ging Hein zun opa-zéégertsje un keer mit hum mee um de post weg te

brenge en zo kommen ze bie un boer op Garven waor boven de spient in de hoek van de kamer tegen de zolder an in de vim un garstig stuk spek en un stel gedreugde worsten hingen, afkomstig van de eigen slacht. Hein griept zun kleinzoon inees bie zun schoer en schudt um un beetje heen en weer en zeit tegen hum “Jong, hou toch stil, dat kan toch helemaol niet”.

De boerin vreug wat of die jong ‘ezeid had. “Och”, zeit Hein “die jong ziet daor die worsten hangen en noen wil hie dur ok één hen, mar dat kan toch helemaol niet”. “As die jong zo greeg un worst wil hen dan kriegt hie dur één van mien”en mit un specia-

le houten vork haolt ze un stok mit worsten uut de vim en geeft un worst an ut jongetje. “Dank jewel”, zeit hie tegen de boerin en Hein stopt de worst vur zun kleinzoon in de posttas.

+++